

✦ Texty na tento týden – Mk 1:16–45; J 1:29–42; Mk 5:41; L 6:12; Lv 13

✦ Základní verš

„Ježíš jim řekl: ‚Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.‘“ (Mk 1:17)

Každý z pisatelů evangelíí popisuje začátek Ježíšovy služby určitým jedinečným způsobem. Matouš představuje Ježíše jako toho, kdo povolává učedníky, a pak přednáší své inspirující a revoluční Kázání na hoře. Lukáš vypráví o událostech v nazaretské synagoze, kde Ježíš přednese své úvodní kázání. Jan popisuje povolání prvních učedníků a svatbu v Káně, kde Ježíš vykonal svůj první zázrak. Marek hovoří o povolání čtyř učedníků a popisuje sobotu v Kafarnau a události, které následovaly.

Tato „sobota s Ježíšem“ na začátku Evangelia podle Marka dává čtenáři tušit, kdo je Ježíš. V textu, kterému se budeme věnovat tento týden, je zaznamenáno jen velmi málo jeho slov: krátká výzva k učednictví, příkaz démonovi, plán navštívit jiná místa a uzdravení malomocného s pokynem, aby se ukázal knězi a byl prohlášen za čistého. Důraz je kladen na činnost, zejména na léčení lidí. Pisatel evangelia velmi často používá slovo „hned“, aby dal příběhu dynamiku a ilustroval rychlý sled událostí v Ježíšově službě.

✦ Osnova lekce:

Při četbě druhé části první kapitoly Markova evangelia budeme sledovat počátek Ježíšova veřejného působení v oblasti Galileje. Zvláštní pozornost autor věnuje povolání prvních učedníků a následné sobotě, kde se Ježíš představí jako ten, který uzdravuje a osvobozuje spoutané satanem.

- Mk 1:16–20 - Povolání prvních učedníků (neděle)
- Mk 1:21–28 - Ježíšova sobota v synagoze v Kafarnau (pondělí)
- Mk 1:29–34 - Ježíšova služba uzdravování (úterý)
- Mk 1:35–39 - Modlitba jako tajemství Ježíšovy služby (středa)
- Mk 1:40–45 - Uzdravení malomocného (čtvrtek)

NE 7.července – „POJĎTE ZA MNOU“

Mk 1:16-20 „¹⁶Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. ¹⁷Ježíš jim řekl: ‚Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.‘“ ¹⁸Ihned opustili síť a šli za ním. ¹⁹O něco dále uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana; ti byli na lodi a spravovali síť. ²⁰Hned je povolal. A zanechali na lodi svého otce Zebedea s pomocníky a šli za ním.“

L 5:1-11 „¹Jednou se na něj lidé tlačili, aby slyšeli Boží slovo, a on stál u břehu jezera Genezaretského; ²tu uviděl, že u břehu jsou dvě lodi. Rybáři z nich vystoupili a vypírali síť. ³Vstoupil do jedné z lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby odrazil kousek od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. ⁴Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: ‚Zajeď na hlubinu a spustě své síť k lovu!‘“ ⁵Šimon mu odpověděl: ‚Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím síť.‘“ ⁶Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim síť trhaly. ⁷Dali znamení svým společníkům na druhé lodi, aby jim přišli na pomoc. Oni přijeli a naplnili rybami obě lodi, že se až potápěly. ⁸Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: ‚Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný.‘“ ⁹Neboť jeho i všechny, kteří s ním byli, pojal úžas nad tím lovem ryb; ¹⁰stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: ‚Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi.‘“ ¹¹Přirazili s loďmi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním.“

J 1:29-42 „²⁹Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: ‚Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.‘“ ³⁰To je ten, o němž jsem řekl: Za mnou přichází někdo větší, neboť byl dříve než já. ³¹Já jsem nevěděl, kdo to je, ale přišel jsem křtít vodou proto, aby ho poznal Izrael.“ ³²Jan vydal svědectví: ‚Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. ³³A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.‘“ ³⁴Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.“ ³⁵Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků. ³⁶Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: ‚Hle, beránek Boží.‘“ ³⁷Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem. ³⁸Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: ‚Co chcete?‘“ ³⁹Rekli mu: ‚Rabbi (což přeloženo znamená: Mistře), kde bydlíš?‘“ ³⁹Odpověděl jim: ‚Pojďte a uvidíte!‘“ Šli tedy,

viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne. ⁴⁰Jeden z těch dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. ⁴¹Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus).“ ⁴²Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohleděl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr).“

PO 8.července – NEZAPOMENUTELNÁ BOHOSLUŽBA

Mk 1:21-28 „²¹Když přišli do Kafarnaum, hned v sobotu šel do synagogy a učil. ²²I žasli nad jeho učením, neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci. ²³V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Ten vykřikl: ²⁴„Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víme, kdo jsi. Jsi Svatý Boží.“ ²⁵Ale Ježíš mu pohrozil: „Umlkni a vyjdi z něho!“ ²⁶Nečistý duch jím zalomcoval a s velikým křikem z něho vyšel. ²⁷Všichni užasli a jeden druhého se ptali: „Co to je? Nové učení plné moci – i nečistým duchům přikáže, a poslechnou ho.“ ²⁸A pověst o něm se rychle roznesla všude po celé galilejské krajině.“

ÚT 9. července – DALŠÍ JEŽÍŠOVA SLUŽBA V SOBOTU

Mk 1:29-34 „²⁹Když vyšel ze synagogy, vstoupil s Jakubem a Janem do domu Šimonova a Ondřejova. ³⁰Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. ³¹Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala. ³²Když nastal večer a slunce zapadalo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. ³³Celé město se shromáždilo u dveří. ³⁴I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy a mnoho zlých duchů vyhnal. A nedovoľoval zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je.“

Mk 1:31 čsp „Ihned ji horečka opustila a ona je obsluhovala.“

Mk 1:41 „Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.““

Mk 5:41 „Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum,“ což znamená: ‚Děvče, pravím ti, vstaň!‘“

Mk 2:1-12 „¹Když se po několika dnech vrátil do Kafarnaum, proslechlo se, že je doma. ²Sešlo se tolik lidí, že už ani přede dveřmi nebylo k hnutí. A mluvil k nim. ³Tu k němu přišli s ochrnutým; čtyři ho nesli. ⁴Protože se pro zástup nemohli k němu dostat, odkryli střechu tam, kde byl Ježíš, prorazili otvor a spustili dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel. ⁵Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštěj se ti hříchy.“ ⁶Seděli tam někteří ze zákoníků a v duchu uvažovali: ⁷„Co to ten člověk říká? Rouhá se! Kdo jiný může odpouštět hříchy než Bůh?“ ⁸Ježíš hned svým duchem poznal, o čem přemýšlejí, a řekl jim: „Jak to, že tak uvažujete? ⁹Je snadnější říci ochrnutému: ‚Odpouštěj se ti hříchy,‘ anebo říci: ‚Vstaň, vezmi své lože a chod?‘“ ¹⁰Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy“ – řekne ochrnutému: ¹¹„Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!“ ¹²On vstal, vzal hned své lože a vyšel před očima všech, takže všichni žasli a chválili Boha: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli.““

Mk 3:1-6 „¹Vešel opět do synagogy; a byl tam člověk s odumřelou rukou. ²Čítali na něj, uzdraví-li ho v sobotu, aby jej obžalovali. ³On řekl tomu člověku s odumřelou rukou: „Vstaň a pojď doprostřed!“ ⁴Pak se jich zeptal: „Je dovoleno v sobotu jednat dobře, či zle, život zachránit, či utratit?“ Ale oni mlčeli. ⁵Tu se po nich rozhlédl s hněvem, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu člověku: „Zvedni ruku!“ Zvedl ji, a jeho ruka byla zase zdravá. ⁶Když farizeové vyšli, hned se proti němu s herodiány umlouvali, že ho zahubí.“

Mk 5:5-13 „⁵A stále v noci i ve dne křičel mezi hroby a na horách a bil do sebe kamením. ⁶Když spatřil zďálky Ježíše, přiběhl, padl před ním na zem a hrozně křičel: „Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Při Bohu tě zapřísahám, netrap mě!“ ⁸Ježíš mu totiž řekl: „Duchu nečistý, vyjdi z toho člověka!“ ⁹A zeptal se ho: „Jaké je tvé jméno?“ Odpověděl: „Mé jméno je ‚Legie‘, poněvadž je nás mnoho.“ ¹⁰A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč z té krajiny. ¹¹Páso se tam na svahu hory veliké stádo vepřů. ¹²Ti zlí duchové ho prosili: „Pošli nás, ať vejdemo do těch vepřů!“ ¹³On jim to dovolil. Tu nečistí duchové vyšli z posedlého a vešli do vepřů; a stádo se hnalo střemhlav po srázu do moře a v moři se utopilo. Bylo jich na dva tisíce.“

ST 10. července – TAJEMSTVÍ JEŽÍŠOVY SLUŽBY

Mk 1:35-39 „³⁵Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil. ³⁶Šimon a jeho druhové se pustili za ním. ³⁷Když ho našli, řekli mu: „Všichni tě hledají.“ ³⁸Řekne jim: „Poďte jinam do okolních městeček, abych i tam kázal, neboť proto jsem vyšel.“ ³⁹A tak šel, kázal v jejich synagogách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy.“

PÁ 12. července – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 26. kapitulu „V Kafarnaum“ (DA 252–261; TV 156–162) a 27. kapitulu „Zázračná uzdravení“ (DA 262–271; TV 163–169) z knihy Touha věků.

Jaký obraz Ježíše ukazuje Marek 1? Ježíš má pravomoc povolát učedníky a ti odpovídají. Je svatý, na rozdíl od nečistých démonů, kterým vládne satan. Ve světě se odehrává velký zápas mezi dobrem a zlem a Ježíš má větší moc než démoni. Ježíš má soucit s nemocnými lidmi, pomáhá jim a jako možná jediný se jich dotýká a uzdravuje je.

„V synagoze hovořil o tom, jaké království přišel nastolit, a o svém poslání vysvobodit lidi ze satanova zajetí. Přerušil jej strašlivý výkřik. Zástupem se prodíral posedlý muž a křičel: ‚Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víme, kdo jsi. Jsi Svatý Boží‘ (Mk 1,24). Všude nastal zmatek a rozruch. Kristu už nikdo nevěnoval pozornost, jeho slova nikdo neposlouchal. Satan záměrně přivedl svoji oběť do synagogy. ‚Ježíš však démonovi pohrozil: Umlkni a vyjdi z něho! Nečistý duch jím zalomcoval a s velikým křikem z něho vyšel. (Mk 1,25.26)‘ [...]“

Ježíš, který zvítězil nad satanem při pokoušení na poušti, se znovu tváří v tvář setkává se svým nepřítelem. Satan se ze všech sil snažil udržet si moc nad svou obětí. Propustit ji by znamenalo přenechat Kristu vítězství. [...] Spasitel však zajatce svým mocným slovem vysvobodil.“ (DA 255.256; TV 158)

Náš Pán mezitím pokračoval v službě, přesouval se z místa na místo a byl téměř neustále v kontaktu s mnoha lidmi. Jak si udržoval klidný a pevný přístup k službě a lidem? Bylo to nepochybně prostřednictvím jeho každodenní zkušenosti s modlitbou.

Zamyslete se nad tím, jaký časový rozvrh by pro vás mohl být vhodný, pokud jde o čas na modlitbu a studium Písma. Najděte si to, co vám vyhovuje, a věnujte tento čas rozvoji pokojného ducha vedeného Duchem svatým a Božím slovem.

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte ve třídě o otázce modlitby a o tom, proč je tak důležitá v životě křesťana. Jaké otázky mají lidé v souvislosti se smyslem a účinností modlitby?
2. Kdy by bylo lepší nemluvit příliš o své víře? Pokud by i takové okolnosti nastaly, jak to můžeme udělat, aniž bychom ohrozili naše svědectví?
3. Koho dnes v naší kultuře představují „malomocní“? Jak by je mohl náš sbor oslovit a „dotknout se“ těchto jednotlivců, aby jim přinesl evangelium?

21:10

⁹Každé sedadlo, na němž by seděl trpící výtokem, bude nečisté. ¹⁰Každý, kdo by se dotkl čehokoli, co bylo pod nemocným, bude nečistý až do večera. Kdo by ty věci nesl, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ¹¹Každý, koho by se dotkl trpící výtokem, aniž si opláchl ruce ve vodě, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ¹²Hliněná nádoba, jíž by se dotkl trpící výtokem, bude rozbita. Každá nádoba dřevěná bude opláchnuta vodou. ¹³Když trpící výtokem bude od svého výtoku čist, odpočítá si pro své očišťování ještě sedm dní. Vypere si šaty, omyje se celý pramenitou vodou a bude čistý. ¹⁴Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata, přijde před Hospodina ke vchodu do stanu setkávání a dá je knězi. ¹⁵Kněz je připraví: jedno v oběť za hřích, druhé v oběť zápalnou. Tak za něho kněz vykoná pro jeho výtok smířčí obřady před Hospodinem. ¹⁶Muž, který měl výron semene, omyje si celé tělo vodou a bude nečistý až do večera. ¹⁷Každý oděv a všechno kožené, na nichž ulpí výron semene, budou vyprány ve vodě a budou nečisté až do večera. ¹⁸Kdyby muž mající výron semene obcovoal se ženou, omyjí se oba vodou a budou nečistí až do večera. ¹⁹Když má žena výtok, totiž svůj pravidelný krvavý výtok, bude v období svého krvácení nečistá sedm dní. Každý, kdo by se jí dotkl, bude nečistý až do večera. ²⁰Všechno, na čem by ležela v období svého krvácení, bude nečisté, a všechno, na čem by seděla, bude nečisté. ²¹Každý, kdo by se dotkl jejího lůžka, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ²²Každý, kdo by se dotkl jakéhokoli předmětu, na kterém seděla, vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ²³Jestliže se dotkne něčeho, co bylo na lůžku či na předmětu, na němž seděla, bude nečistý až do večera. ²⁴Jestliže s ní bude muž obcovat a ulpí na něm její krvácení, bude nečistý sedm dní a každé lůžko, na němž by ležel, bude nečisté. ²⁵Když má žena dlouhotrvající krvotok mimo období svého krvácení nebo když výtok trvá déle než obvyklé krvácení, bude trvat její nečistota po všechny dny výtoku. Bude nečistá jako v období svého krvácení. ²⁶Každé lůžko, na němž by ležela kterýkoli den svého výtoku, bude jako lůžko v období jejího krvácení. Každý předmět, na němž by seděla, bude nečistý jako při nečistotě jejího krvácení. ²⁷Každý, kdo by se jich dotkl, bude nečistý; vypere si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ²⁸Jestliže bude očistěna od svého výtoku, odpočítá si sedm dní a potom bude čistá. ²⁹Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata a přinese je knězi ke vchodu do stanu setkávání. ³⁰Kněz připraví jedno v oběť za hřích a druhé v oběť zápalnou. Tak za ni kněz vykoná pro nečistotu jejího výtoku smířčí obřady před Hospodinem. ³¹Tak budete zdržovat Izraelce, aby se neznečistili a pro své znečištění nezemřeli, kdyby znečistili můj příbytek, který je uprostřed nich. ³²To je rád týkající se toho, kdo trpí výtokem nebo má výron semene, jímž je znečišťován, ³³i té, která je nečistá svým krvácením; týká se toho, kdo trpí výtokem, ať to je muž nebo žena, i toho, kdo by obcovoal s nečistou. **Mk 7:10-12** „¹⁰Vždyť Mojžíš řekl: ‚Cti svého otce i svou matku‘ a ‚kdo zlořečí otcí nebo matce, ať je potrestán smrtí.‘ ¹¹Vy však učíte: Řekne-li někdo otcí nebo matce: ‚To, čím jsem ti zavázán pomoci, je korbán (to jest dar Bohu),‘ ¹²jíž podle vás nemusí pro otce nebo matku nic udělat.“ **Mk 10:3-4** „³Farizeové totiž a všichni židé se drží tradice otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce. ⁴A po návratu z trhu nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, džbánů a měděných mís.“ **Mk 12:26-29-31** „²⁶A pokud jde o mrtvé, že vstanou, nečetli jste v knize Mojžíšově, ve vyprávění o hořícím keří, jak Bůh Mojžíšovi řekl: ‚Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův‘? ²⁹Ježíš odpověděl: ‚První je toto: ‚Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán;‘ ³⁰miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!‘ ³¹Druhé je toto: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe!‘ Většího přikázání nad tato dvě není.““

Mt 14:23 „Když je propustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Když nastal večer, byl tam sám.“ **Mk 6:46** „Rozloučil se s nimi a šel na horu, aby se modlil.“ **J 17** „¹Po těch slovech Ježíš pozvedl oči k nebi a řekl: ‚Otče, přišla má hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, stejně jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný.‘ ³A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. ⁴Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi svěřil. ⁵A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět. ⁶Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. ⁷Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; ⁸neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. Vpravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. ⁹Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; ¹⁰a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven. ¹¹Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my. ¹²Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se naplnilo Písmo. ¹³Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti. ¹⁴Dal jsem jim tvé slovo, ale svět k nim pojal nenávisť, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. ¹⁵Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. ¹⁶Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. ¹⁷Posvět je pravdou; tvoje slovo je pravda. ¹⁸Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. ¹⁹Sám sebe za ně posvěcuj, aby i oni byli vpravdě posvěceni. ²⁰Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; ²¹aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. ²²Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – ²³já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne. ²⁴Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa. ²⁵Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a také oni poznali, že jsi mě poslal. ²⁶Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.““ **L 6:12** „V těch dnech vyšel na horu k modlitbě; a celou noc se tam modlil k Bohu.“

ČT 11. července – UMÍŠ UDRŽET TAJEMSTVÍ?

Mk 1:40-45 „⁴⁰Přijde k němu malomocný a na kolenou ho prosí: ‚Chceš-li, můžes mě očistit.‘ ⁴¹Ježíš se slítoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: ‚Chci, bud‘ čist.‘ ⁴²A hned se jeho malomocenství ztratilo a byl očistěn. ⁴³Ježíš mu pohrozil, poslal jej ihned pryč ⁴⁴a nařídil mu: ‚Ne abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a oběťuj za své očistění, co Mojžíš přikázal – jim na svědectví.‘ ⁴⁵On však odešel a mnoho o tom vyprávěl a rozhlašoval, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A chodili k němu odevšad.“

Lv 13 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: ²‚Když se někomu objeví na kůži otok nebo vyrážka či bělavá skvrna a na jeho kůži bude příznak malomocenství, bude přiveden ke knězi Áronovi nebo k některému z jeho synů, kněží. ³Kněz mu prohlédne postižené místo na kůži. Když chloupky na postiženém místě zbělely a ono je napohled hlubší než okolní kůže, je postižen malomocenstvím. Kněz ho prohlédne a prohlásí jej za nečistého. ⁴Jestliže je to jen bílá skvrna na kůži a napohled není hlubší než okolní kůže a chloupky na ní nezbělely, přikáže kněz postiženého na sedm dní uzavřít. ⁵Sedmého dne jej kněz prohlédne. Vidí-li, že postižené místo zůstalo beze změny a nerozšířilo se na kůži, uzavře ho na dalších sedm dní. ⁶Sedmého dne ho kněz opět prohlédne. Je-li postižené místo nevyrazné a nerozšířilo se po kůži, prohlásí jej kněz za čistého. Je to jen vyrážka. Vypere své šaty a bude čistý. ⁷Jestliže se však potom, co se ukázal knězi, aby byl očistěn, vyrážka po kůži značně rozšířila, ukáže se knězi znovu. ⁸Kněz ho prohlédne. Rozšířila-li se vyrážka po kůži, kněz jej prohlásí za nečistého. Je to malomocenství. ⁹Když se na někom objeví rána malomocenství, bude přiveden ke knězi. ¹⁰Kněz ho prohlédne. Je-li na kůži bílý otok a chloupky na něm zbělely a v otoku se objevilo živé maso, ¹¹je to pokročilé malomocenství na kůži. Kněz jej prohlásí za nečistého. Nedá ho uzavřít, protože je nečistý. ¹²Jestliže se malomocenství na kůži rozmohlo tak silně, že pokrylo celou kůži a je postižen všude, kam se kněz podívá, od hlavy až k patě, ¹³kněz ho prohlédne, a jestliže malomocenství už pokrylo celé tělo, prohlásí postiženého za čistého. Zbělel celý, je čistý. ¹⁴Jakmile se však na něm ukáže živé maso, bude nečistý. ¹⁵Když kněz uvidí živé maso, prohlásí jej za nečistého; živé maso je nečisté, je to malomocenství. ¹⁶Když se živé maso ztratí a místo zbělelo, přijde ke knězi. ¹⁷Kněz ho prohlédne. Jestliže postižené místo zbělelo, prohlásí kněz postiženého za čistého; je čistý. ¹⁸Kdo měl na kůži vřed, který se zhojil, ¹⁹a na místě vředu se objeví bělavý otok nebo bělavě načervenalá skvrna, musí se ukázat knězi.“

²⁰Kněz ho prohlédne. Je-li místo napohled nižší než okolní kůže a chloupky na něm zbledly, prohlásí jej kněz za nečistého. Je postižen malomocenstvím; rozmohlo se z vředu. ²¹Uvidí-li však kněz, že na něm nejsou bílé chloupky a není nižší než okolní kůže, ale že je nevyrazně, přikáže ho uzavřít na sedm dní. ²²Jestliže se po kůži velice rozšíří, prohlásí jej kněz za nečistého; je postižen malomocenstvím. ²³Zůstane-li skvrna stejná, nebude-li se rozšiřovat, je to jizva po vředu. Kněz ho prohlásí za čistého. ²⁴Když má někdo na kůži spáleninu a na spálenině se objeví bělavě načervenalá či bílá skvrna, ²⁵kněz ji prohlédne. Jestliže chloupky na skvrně zbledly a je napohled hlubší než okolní kůže, je to malomocenství, rozmohlo se na spálenině. Kněz jej prohlásí za nečistého, je postižen malomocenstvím. ²⁶Uvidí-li kněz, že chloupky na skvrně nejsou bílé a místo není nižší než okolní kůže, ale že je nevyrazně, přikáže ho uzavřít na sedm dní. ²⁷Sedmého dne ho kněz prohlédne. Jestliže se skvrna dál na kůži rozšířila, prohlásí jej kněz za nečistého. Je postižen malomocenstvím. ²⁸Zůstane-li skvrna stejná, nebude-li se po kůži rozšiřovat a bude-li nevyrazná, byl to otok po spálenině. Kněz ho prohlásí za čistého; je to jizva po spálenině. ²⁹Když se objeví ať muži či ženě nějaké postižené místo na hlavě nebo na bradě, ³⁰kněz je prohlédne. Bude-li napohled hlubší než okolní kůže a budou-li na něm jemně načlouplé chloupky, prohlásí jej kněz za nečistého. Je to prašivina, druh malomocenství na hlavě nebo na bradě. ³¹Když kněz prohlédne místo postižené prašivinou a ono není napohled hlubší než okolní kůže a nejsou na něm černé chloupky, přikáže uzavřít postiženého prašivinou na sedm dní. ³²Sedmého dne kněz prohlédne postižené místo. Jestliže se prašivina nerozšířila a nejsou na ní načlouplé chloupky a napohled není hlubší než okolní kůže, ³³postižený se oholí, avšak místo zasažené prašivinou neoholí. Kněz přikáže uzavřít postiženého prašivinou na dalších sedm dní. ³⁴Sedmého dne kněz opět prašivinu prohlédne. Jestliže se prašivina po kůži nerozšířila a napohled není hlubší než okolní kůže, prohlásí jej kněz za čistého. Vyperé si šaty a bude čistý. ³⁵Jestliže se však prašivina po jeho očištění velice rozšíří, ³⁶kněz ho prohlédne. Jestliže se rozšířila prašivina po kůži, nebude kněz pátrat po načlouplých chloupcích. Postižený je nečistý. ³⁷Jestliže však prašivina zůstala beze změny a vyrostly na ní černé chloupky, je prašivina zhojena; je čistý. Kněz ho prohlásí za čistého. ³⁸Když se objeví ať muži či ženě na kůži skvrny, bělavé skvrny, ³⁹kněz je prohlédne. Jsou-li skvrny na kůži nevyrazně bělavé, je to lišej, který na kůži vyrazil. Je čistý. ⁴⁰Když někomu olýsá hlava a má pleš, je čistý. ⁴¹Jestliže mu hlava olýsá na spáncích a má lysinu, je čistý. ⁴²Kdyby se však na pleši či na lysině objevila bíločervená rána, je to malomocenství vyrazějící na pleši nebo na lysině. ⁴³Kněz ho prohlédne. Jestliže je na jeho pleši či na lysině otok a postižené místo je bělavě načervenalé, podobající se kožnímu malomocenství, ⁴⁴je ten muž malomocný. Je nečistý. Kněz ho musí prohlásit za nečistého. Je postižen na hlavě. ⁴⁵Malomocný, který je postižen, bude mít šaty roztržené, vlasy na hlavě neupravené, vousy zahalené a bude volat: „Nečistý, nečistý!“ ⁴⁶Po všechny dny, co bude postižen, zůstane nečistý. Je nečistý. Bude bydlet v odloučení, jeho obydlí bude mimo tábor. ⁴⁷Když postižený malomocenství oděv, ať už oděv vlněný nebo lněný, ⁴⁸látku nebo tkaninu lněnou či vlněnou nebo kůži či nějaký předmět z kůže, ⁴⁹a bude postižené místo načlouplé nebo načervenalé, na oděvu či na kůži, na látce či na tkanině nebo na jakémkoli koženém předmětu, je to rána malomocenství. Ukáže se knězi. ⁵⁰Kněz postižené místo prohlédne a přikáže postiženou věc uzavřít na sedm dní. ⁵¹Sedmého dne postižené místo opět prohlédne. Když se postižení rozšířilo na oděvu nebo na látce či na tkanině nebo na kůži a na všem, co se z kůže zhotovuje, je to postiženo zhoubným malomocenstvím. Je to nečisté. ⁵²Spálí oděv či tu látku nebo tu tkaninu, ať už je to vlněné nebo lněné, i každý předmět z kůže, na němž se ta rána objevila. Je to zhoubné malomocenství. Spálí se to ohněm. ⁵³Jestliže však kněz uvidí, že se to postižené místo na oděvu či na látce nebo na tkanině či na jakémkoli koženém předmětu nerozšiřuje, ⁵⁴nařídí postiženou věc vyprat a uzavřít ji na dalších sedm dní. ⁵⁵Po vyprání kněz opět postiženou věc prohlédne. Jestliže se postižené místo nezměnilo, i když se nerozšířilo, je to nečisté. Spálí se to ohněm, ať je ta věc zasažena na líci nebo na rubu. ⁵⁶Jestliže však kněz uvidí, že postižené místo je po vyprání nevyrazně, odtrhne je od oděvu nebo od kůže, od látky či od tkaniny. ⁵⁷Bude-li však rána ještě patrná na oděvu či na látce nebo na tkanině či na jakémkoli koženém předmětu a bude vyrazet dále, spálí postiženou věc ohněm. ⁵⁸Oděv, látka, tkanina nebo jakýkoli předmět z kůže, který jsi vyprat a rána z toho zmizela, vyperé se podruhé; pak to bude čisté. ⁵⁹Toto je řád rány malomocenství na oděvu vlněném nebo lněném, na látce, tkanině či jakémkoli koženém předmětu při rozhodování o čistém nebo nečistém. ““

Lv 14 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Toto je řád týkající se malomocného v den jeho očišťování: Bude přiveden ke knězi. ³Kněz vyjde ven z tábora a prohlédne ho. Je-li rána malomocenství na malomocném zhojena, ⁴rozkáže kněz, aby vzal pro očišťování dva živé čisté ptáky, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop. ⁵Kněz rozkáže zabít jednoho ptáka nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou. ⁶Pak vezme živého ptáka, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop a omočí to i s živým ptákem v krvi ptáka zabitého nad pramenitou vodou. ⁷Stříkne sedmkrát na očišťovaného od malomocenství a očistí ho. Živého ptáka vypustí do pole. ⁸Očištěný si vyperé šaty, oholí si celé tělo, omyje se vodou a bude čistý. Potom vejde do tábora, ale usadí se vně svého stanu na sedm dní. ⁹Sedmého dne si oholí všechny vlasy na hlavě, bradu, obočí, všechny chloupky si oholí, vyperé si šaty, omyje se celou vodou a bude čistý.

¹⁰Osmého dne vezme dva beránky bez vady, jednu roční ovečku bez vady, tři desetiny éfy bílé mouky zadělané olejem jako přidavnou oběť a jeden džbánek oleje. ¹¹Očišťující kněz postaví očišťovaného muže i ty věci před Hospodina, ke vchodu do stanu setkávání. ¹²Pak vezme kněz jednoho beránka a přinese jej se džbánkem oleje v oběť za vinu a podáváním to nabídně jako oběť podáváním před Hospodinem. ¹³Beránka pak porazí na místě, kde se porazí oběť za hřích a oběť zápalná, na místě svatém, neboť kněz patří jak oběť za hřích, tak oběť za vinu. Je to velesvaté. ¹⁴Kněz vezme trochu krve z oběti za vinu a potře očišťovanému pravý lalůček ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy. ¹⁵Ze džbánu vezme kněz trochu oleje a odleje do levé dlaně. ¹⁶Pak omočí kněz prst pravé ruky v oleji na své levé dlani a sedmkrát stříkne prstem olej před Hospodinem. ¹⁷Trochou zbylého oleje na své dlani potře kněz očišťovanému lalůček pravého ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy tam, kde byl potřen krví z oběti za vinu. ¹⁸Zbytkem oleje z dlaně potře kněz hlavu očišťovaného. Tak za něj vykoná smířcí obřady před Hospodinem. ¹⁹Kněz připraví oběť za hřích, aby zprostil očišťovaného nečistoty; potom se porazí dobytčím k oběti zápalné. ²⁰Kněz bude obětovat zápalnou a přidavnou oběť na oltáři. Tak za něj kněz vykoná smířcí obřady. Bude čistý. ²¹Je-li dotčený nemajetný a nemůže dát tolik, vezme k smířcím obřadům jednoho beránka v oběť za vinu jako oběť podáváním a jednu desetinu éfy bílé mouky zadělané olejem jako přidavnou oběť a džbánek oleje, ²²těž dvě hrdlíčky nebo dvě holoubata podle svých možností. Jedno bude k oběti za hřích a druhé k zápalné oběti. ²³Osmého dne je přinese knězi ke vchodu do stanu setkávání před Hospodina na své očištění. ²⁴Kněz vezme beránka v oběť za vinu i džbánek oleje a podáváním to nabídně jako oběť podáváním před Hospodinem. ²⁵Pak porazí beránka v oběť za vinu a vezme trochu krve oběti za vinu a potře očišťovanému lalůček pravého ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy. ²⁶Z oleje si kněz naleje trochu do levé dlaně. ²⁷Sedmkrát stříkne prstem pravé ruky před Hospodinem olej, který má na své levé dlani. ²⁸Trochou oleje na své dlani potře očišťovanému lalůček pravého ucha a palec na pravé ruce a u pravé nohy, na místě, kde byl potřen krví z oběti za vinu. ²⁹Zbytkem oleje z dlaně potře kněz hlavu očišťovaného, a tím vykoná za něho smířcí obřady před Hospodinem. ³⁰Potom připraví jednu z hrdlíček nebo jedno z holoubat, jež dotčený podle svých možností přinesl. ³¹Podle jeho možností bude jedno obětí za hřích a druhé zápalnou obětí, spolu s obětí přidavnou. Tak vykoná kněz smířcí obřady za očišťovaného před Hospodinem. ³²To je řád týkající se toho, kdo byl stížen malomocenstvím a nemůže tolik dát na své očištění. “ ³³Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi a Áronovi: ³⁴„Až vejдете do kenaanské země, kterou vám dávám do vlastnictví, a já raním malomocenstvím některý dům v zemi, kterou budete mít ve vlastnictví, ³⁵půjde majitel domu a oznámí knězi: „Zdá se mi, jako by byl můj dům postižen.“ ³⁶Dříve než přijde kněz postižené místo prohlédnout, nařídí dům vyklidit, aby nebylo nečisté všechno, co je v domě. Potom přijde kněz, aby dům prohlédl. ³⁷Prohlédne postižené místo. Jsou-li na postižené zdi domu načlouplé nebo načervenalé dolíčky, napohled nižší než okolní zeď, ³⁸vyjde kněz z domu ke vchodu do domu a přikáže uzavřít ten dům na sedm dní. ³⁹Sedmého dne se kněz vrátí a opět to prohlédne. Jestliže se postižení na zdech domu rozšířilo, ⁴⁰rozkáže postižené kameny vyjmout a vynést je ven za město na místo nečisté. ⁴¹Dům oškrabou uvnitř dokola a hlinu, kterou oškrabali, vysypou ven za město na místo nečisté. ⁴²Pak vezmou jiné kameny a nahradí ony kameny a vezmou jinou hlinu a vymažou dům. ⁴³Jestliže se postižení znovu v domě rozmůže i potom, co vyňali kameny a dům oškrabali a vymazali, ⁴⁴přijde kněz opět. Uvidí-li, že se postižení na domě šíří, je to zhoubné malomocenství na domě. Je nečistý. ⁴⁵Strhnou ten dům a kameny, dříví i všechnu hlinu z domu vynesou ven za město na místo nečisté. ⁴⁶Kdo by vešel do toho domu ve dnech, kdy byl uzavřen, bude nečistý až do večera. ⁴⁷Kdo by spal v tom domě, vyperé si šaty. Kdo by v tom domě jedl, vyperé si šaty. ⁴⁸Jestliže kněz přijde a uvidí, že se rána na domě potě, co dům vymazali, nerozšiřuje, prohlásí dům za čistý, protože rána byla zhojena. ⁴⁹Vežme dva ptáky, cedrové dřevo, karmínové barvivo a yzop, aby dům očistil od hříchu. ⁵⁰Jednoho ptáka zabije nad hliněnou nádobou s pramenitou vodou. ⁵¹Pak vezme cedrové dřevo, yzop, karmínové barvivo a živého ptáka, omočí je v krvi zabitého ptáka a v pramenité vodě a sedmkrát stříkne na dům. ⁵²Tak očistí ten dům od hříchu krví ptáka, pramenitou vodou, živým ptákem, cedrovým dřevem, yzopem a karmínovým barvivem. ⁵³Živého ptáka vypustí ven z města do pole. Tak vykoná smířcí obřady za dům. Bude čistý. ⁵⁴To je řád pro všechny rány malomocenství a prašiviny, ⁵⁵pro ránu malomocenství na oděvu a na domě, ⁵⁶pro otok, vyrážku a bělavou skvrnu, ⁵⁷k poučení o tom, kdy je co nečisté a kdy čisté. To je řád týkající se malomocenství.“

Lv 15 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: ²„Mluvte k Izraelcům a rekněte jim: Když některý muž trpí výtokem, je pro svůj výtok nečistý. ³Toto je řád týkající se jeho nečistoty při výtoku: Ať jeho tělo výtok vypouští nebo je v jeho těle výtok zadržén, je to jeho nečistota. ⁴Každé lůžko, na němž by ležel trpící výtokem, bude nečisté, každý předmět, na němž by seděl, bude nečistý. ⁵Člověk, který by se dotkl jeho lůžka, vyperé si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ⁶Kdo by si sedl na předmět, na němž seděl trpící výtokem, vyperé si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ⁷Kdo by se dotkl těla toho, kdo trpí výtokem, vyperé si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ⁸Kdyby trpící výtokem plivl na čistého, ten si vyperé šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera.

